

7.27. У приміщеннях, де використовуються електрокари, навантажувачі та інший технологічний транспорт, слід виділяти окремі зони для проїзду транспорту і для проходу людей. Постійні робочі місця слід огородити.

7.28. Під час роботи у виробничому приміщенні машин з двигунами внутрішнього згоряння слід проводити вентилявання (привітрювання) приміщення.

Перебування машин з працюючим двигуном внутрішнього згоряння у приміщеннях допускається тільки на час виконання технологічного процесу. Машини повинні бути обладнані глушниками шуму та іскрогасниками.

7.29. У закритих виробничих приміщеннях мікроклімат повинен відповідати ВНТП-СТіП-46-1.94. Повітротехнічне обладнання повинне постійно функціонувати, а в разі несправності – сигналізувати про неї.

Пристрої для вентиляції закритих виробничих приміщень не повинні створювати протягів.

7.30. У манежі для взяття сперми в бугаїв за всім периметром встановлюють вертикальні стовпці висотою 2 м із товстостінних труб діаметром не менше 100 мм на відстані 1 м від стіни з проміжком між трубами 0,4 м. Стовпці нижнім кінцем на 0,5 м закладаються у бетон, у верхній частині зварюються впоперек без перехватів. Не можна зварювати труби поперечними перетинками.

Підлога у манежі не повинна бути слизькою.

7.31. Передманежні приміщення повинні бути обладнані острівками безпеки для працівників.

7.32. Гноєсховища потрібно влаштовувати секційно з метою проведення профілактичних ремонтів і очищення, а укуси зміцнювати проти їх розмиву.

7.33. Глибокі гноєприймачі, ємкості для зберігання рідкого гною, аеротенки, гноєсховища повинні мати запобіжні огороження. Металеві сходинки з рифленими ступенями необхідно періодично очищати від бруду, льоду і снігу.

8. ВОДОПОСТАЧАННЯ І КАНАЛІЗАЦІЯ

8.1. Внутрішні системи водопроводу і каналізації тваринницьких приміщень повинні відповідати вимогам ДБН В.2.2-1-95.

8.2. Підприємства забезпечуються достатньою кількістю води, необхідною для задоволення питних потреб відповідно до санітарних норм, господарсько-виробничих потреб та потреб пожежогасіння згідно з ДБН В.2.2-1-95, ВНТП-СТіП-46-1.94. Якість води повинна відповідати вимогам Державних санітарних правил і норм "Вода питна. Гігієнічні вимоги до якості води централізованого господарсько-питного водопостачання", затверджених наказом Міністерства охорони здоров'я України 23.12.96 N 383 (з0136-97), зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 15.04.97 за N 136/1940.

8.3. Не допускається поєднання мереж господарсько-питних

водопроводів із мережею водопроводів, що подають воду для технологічних потреб.

8.4. Джерела водопостачання та оцінка можливостей їх використання, водопровідні споруди, водогони, зони санітарної охорони групового водопроводу і водопостачання пасовищ повинні відповідати вимогам відомих будівельних норм Сільськогосподарське водопостачання. Зовнішні мережі і споруди, затверджених Міністерством сільського господарства і продовольства України в 1996 році (ВЕН СГіП-46/33-2.5-5.96), "Водоснабжение. Групповые водопроводы сельскохозяйственного назначения. Нормы проектирования", затверджених наказом Державного агропромислового комітету СРСР і Міністерства водного господарства СРСР від 08.08.88 N 533/254 (ВСН 33/10-2.2.10-88), "Водоснабжение. Пастбищные системы и водопойные пункты", затверджених наказом Міністерства водного господарства СРСР від 01.09.86 N 318 (ВСН 33-2.2.04-86), та ВНТП-СГіП-46-1.94.

8.5. У місцях забору води для пиття та господарських потреб належить улаштовувати зони санітарної охорони джерел водопостачання згідно з вимогами ВСН 33/10-2.2.10-88.

8.6. Питання про забезпечення питною водою обслуговуючого персоналу та тварин на пасовищах повинне вирішуватися за погодженням із місцевими органами санітарно-епідеміологічної служби.

8.7. Для відведення виробничих та господарсько-побутових стічних вод потрібно влаштовувати каналізацію. Кількість та типи систем каналізації повинні визначатися з урахуванням забезпечення повного знезараження стоків.

8.8. Відповідно до ДБН В.2.2-1-95 відведення промивних вод до каналізації від технологічного обладнання для приймання, транспортування та обробки молока повинне здійснюватися закритим способом із розривом струменя не менше 0,02 м.

8.9. Не допускається прокладання мереж внутрішньої каналізації під стелею (відкрито та закрито) у приміщеннях для зберігання та переробки харчової продукції.

9. ОСВІТЛЕННЯ

9.1. Освітлення виробничих та допоміжних приміщень повинне відповідати вимогам СНиП II-4-79.

9.2. Робочі місця, на яких внаслідок відмови приладів штучного освітлення можуть виникати небезпечні ситуації, повинні мати системи аварійного освітлення, які автоматично включаються під час виключення струму в загальній електромережі.

9.3. Світильники аварійного та евакуаційного освітлення (з обов'язковими відмінними позначеннями) під'єднують до мережі, незалежної від мережі робочого освітлення, або до іншого джерела живлення.

Світильники аварійного освітлення можуть використовуватися як евакуаційні.

9.4. Контроль освітленості повинен проводитися не рідше одного разу на рік, а також після кожної групової заміни джерел світла. Він має здійснюватися вимірюванням освітленості на робочих місцях, перевіркою освітлення відповідності проекту, типів і кількості освітлювальних приладів, а також їх розміщення відносно світлових отворів і обладнання.

Вимірювання рівня освітленості проводиться у площині робочої поверхні згідно з вимогами державного стандарту України "Будівлі і споруди. Методи вимірювання освітленості" (ДСТУ В В.2.2-6-97).

9.5. Експлуатація освітлювального обладнання повинна здійснюватися згідно з "Правилами технической эксплуатации электроустановок потребителей" (ПТЭ) і ДНАОП 0.00-1.21-98 (з0093-98).

9.6. Усі роботи з технічного обслуговування та чищення світильників проводиться тільки електротехнічним персоналом із застосуванням засобів доступу, що відповідають вимогам безпеки (драбини, пересувні механізми і установки), після зняття електричної напруги та остигання світильників.

9.7. Обслуговування світильників з висотою підвішування до 5 м від підлоги дозволяється з приставних драбин і драбин-стрем'янок працівниками в кількості не менше двох осіб.

9.8. Чищення світильників у приміщеннях загального призначення повинно проводитися не рідше одного разу на 3 місяці.

9.9. У сараях, навісах потрібно монтувати електричну мережу напругою 12-42 В для підключення переносних світильників.

9.10. У вибухонебезпечних приміщеннях застосовуються світильники у вибухозахищеному виконанні, а в пожежонебезпечних - світильники у закритому виконанні.

9.11. Люмінесцентні лампи та інші джерела світла з ртутним наповненням після їх виходу з ладу повинні зберігатися упакованими, у спеціальному приміщенні та періодично вивозитися у спеціально відведені місця для дезактивації та знищення.

10. ОПАЛЕННЯ І ВЕНТИЛЯЦІЯ

10.1. Системи опалення і вентиляції приміщень необхідно влаштовувати згідно з вимогами будівельних норм і правил "Отопление, вентиляция и кондиционирование" (СНиП 2.04.05-91), ДБН В.2.2-1-95, ВНТП-СТіП-46-1.94, державного стандарту "Системы вентиляционные. Общие требования" із змінами 1988 року (ГОСТ 12.4.021-75) та Правил будови і безпечної експлуатації трубопроводів пари та гарячої води, затверджених наказом Держнаглядохоронпраці України від 08.09.98 N 177 (з0636-98), зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 07.10.98 за N 636/3076 (із змінами) (ДНАОП 0.00-1.11-98).

10.2. Забезпечення гарячою водою приміщень необхідно проводити згідно з вимогами будівельних норм і правил "Внутренний водопровод и канализация зданий" (із змінами) (СНиП 2.04.01-85); температуру та витрату гарячої води потрібно приймати за нормами технологічного процесу.

10.3. Джерела із значним виділенням конвекційної теплоти (парові, водогрійні і варильні котли, автоклави, трубопроводи теплоносія тощо) у місцях можливого контакту працівників повинні бути теплоізовані або огорожені.

10.4. Прилади контролю температури і відносної вологості повітря встановлюються на видних місцях у всіх виробничих приміщеннях.

10.5. Системи місцевої й загальнообмінної вентиляції повинні бути роздільними.

10.6. Операторські, кімнати відпочинку, майстерні, лабораторії повинні мати автономну вентиляцію.

10.7. Загальнообмінна вентиляція цих приміщень повинна забезпечувати такий обмін повітря, при якому концентрація шкідливих речовин у повітрі приміщення не перевищувала б гранично допустимих рівнів.

10.8. Джерела із значним виділенням пари, газів, пилу повинні бути герметизовані та обладнані місцевими відсмоктувачами.

11. ВИМОГИ ДО ВИРОБНИЧОГО ОБЛАДНАННЯ ТА ЗАСОБІВ МЕХАНІЗАЦІЇ

11.1. Конструкції машин і обладнання, які використовуються під час виконання робіт, повинні відповідати чинним стандартам із безпеки праці.

11.2. Приймання з ремонту й передавання в експлуатацію відремонтованих машин і обладнання здійснюється тільки на підставі акта ремонтного підприємства (структурного підрозділу), який підтверджує відповідність відремонтованих виробів вимогам безпеки праці.

11.3. Не допускаються до експлуатації несправні машини та обладнання.

11.4. Виробниче обладнання повинно відповідати вимогам державних стандартів "Оборудование производственное. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.2.003-91), "Машины и технологическое оборудование для животноводства и кормопроизводства. Общие требования безопасности" (ГОСТ 12.2.042-91), бути пожежо- і вибухобезпечним та відповідати вимогам безпеки праці протягом усього терміну використання.

11.5. Стан компресорних установок і повітропроводів повинен відповідати вимогам державного стандарту "Оборудование компрессорное. Общие требования безопасности" із змінами 1987 року (ГОСТ 12.2.016-81) та "Правил устройства и безопасной эксплуатации стационарных компрессорных установок, воздухопроводов и газопроводов", затверджених Держгіртехнаглядом СРСР 07.12.71 (ДНАОП 0.00-1.13-71).

11.6. Кожна одиниця обладнання, яка знаходиться в експлуатації, повинна мати паспорт, схеми підключення електроживлення і комунікацій, дані про результати перевірки її технічного стану, про виконані ремонти та зміни, внесені в схему або конструкцію, документацію про приймання обладнання в експлуатацію, а також інструкцію з експлуатації.

11.7. Конструкція виробничого обладнання повинна унеможливлювати випадкове зіткнення працівників із гарячими та переохолодженими частинами або знаходження у безпосередній близькості від таких частин, якщо це може викликати травмування, перегрівання або переохолодження працівників.

11.8. Виділення та поглинання обладнанням тепла, а також виділення ним шкідливих речовин і вологи у виробничі приміщення не повинно перевищувати гранично допустимих концентрацій у межах робочої зони, які встановлюються стандартами, санітарними нормами та правилами.

11.9. Складові частини виробничого обладнання (у тому числі

електричні проводи, кабелі, трубопроводи тощо), механічне пошкодження яких може спричинити небезпеку, повинні бути захищені огороженням або виконані таким чином, щоб виключити можливість їхнього випадкового пошкодження. Огороження повинні відповідати вимогам ГОСТ 12.2.062-81.

11.10. Усі рухомі частини трансмісій, які розташовані на висоті менше ніж 2,5 м від опорної поверхні або поверхні робочої площадки, повинні бути огорожені.

У випадку неможливості огороження рухомих органів або частин виробничого обладнання через їх функціональне призначення мають бути передбачені засоби сигналізації, які попереджують про пуск обладнання, а також використані сигнальні кольори та знаки безпеки.

11.11. Виробниче обладнання, обслуговування якого пов'язане з переміщенням персоналу, повинно бути обладнане проходами, безпечними й зручними за конструкцією та розмірами, і пристроями для ведення робіт (робочими площадками, переходами, драбинами, поручнями тощо).

11.12. Виробниче обладнання потрібно забезпечувати місцевим освітленням, якщо його відсутність може спричинити перенапруження органів зору або викликати інші небезпечні ситуації.

11.13. Лазові люки та завальні ями бункерів, башт та інших емкостей для сипучих кормів повинні мати захисні решітки, кришки або огороження. Решітки і кришки потрібно замикати на замок.

11.14. Гідравлічні, парові, вакуумні лінії та кормопроводи повинні мати надійні та справні ущільнення, які виключають порушення герметизації.

11.15. Засувки, вентилі та крани, які розміщені вище 2 м від рівня підлоги (площадки) або заглиблені, повинні мати пристрої (важільні, штангові та ін.) для їх відкривання і закривання з робочого місця або стаціонарної площадки.

11.16. Елементи станків, розколів та інших конструкцій, на які можлива дія ВРХ, повинні витримувати навантаження з розрахунку:

$$F = 40 P,$$

де: F - розрахункове зусилля, яке розвиває тварина, Н;

P - середня маса тварини, кг;

40 - постійний коефіцієнт.

11.17. Для гарантування безпечної роботи працівників слід не менше одного разу на тиждень проводити профілактичний огляд пристроїв та обладнання, які не мають регламентованого строку технічного обслуговування (фіксатори, завіси, перила, трапи, ворота тощо).

Машини і обладнання для приготування кормів

11.18. Конструкція обладнання, призначеного для транспортування сухих кормів, повинна виключати можливість накопичення зарядів статичної електрики.

11.19. Бункери-накопичувачі повинні бути оснащені вертикальними гасниками лінійної швидкості розвантажуваних компонентів кормів.

Бункери для зберігання кормів, що порошать, повинні бути закритого типу і підключені до аспіраційної системи.

11.20. Затвори бункерів для їх регулювання повинні мати електричні або пневматичні механізми. За необхідності регулювання положення затворів вручну зусилля не повинне перевищувати 150 Н.

11.21. Конструкція ємкостей, бункерів для накопичення, зберігання і видання кормів повинна: виключати утворення склепінь або мати пристрої, які руйнують склепіння без застосування ручної праці; виключати злежування кормів або передбачати пристрої для його попередження (ворушилки); передбачати захист внутрішніх стінок від налипання кормів. У випадку неминучості налипання повинні бути передбачені засоби для очищення.

11.22. Контроль рівня заповнення бункерів-дозаторів повинен здійснюватися пристроями сигналізації.

11.23. Ємкості для рідких компонентів кормів повинні мати показники рівня рідини або пристрої, які сигналізують про їх наповнення.

11.24. Робочі органи подрібнювачів кормів, які подають та підпресовують корми, повинні бути повністю закриті, за винятком зон проходження продукту, і забезпечені пристроями, які сигналізують або автоматично відключають їх у випадку перевантаження, забивання або потрапляння сторонніх предметів.

11.25. Приймальні горловини живильних механізмів, які завантажуються вручну, повинні мати закриту частину довжиною не менше 0,85 м, а подрібнювальні барабани та інші аналогічні їм робочі органи, що обертаються, повинні бути закриті та заблоковані з пристроями пуску та зупинки машини.

11.26. Кришки подрібнювальних барабанів повинні мати безпечні та зручні запірні пристрої.

11.27. Люки живильних і вивідних самопливів та шлюзових затворів необхідно розміщувати на такій відстані, щоб руки працівників під час очищення самопливу не могли потрапити на робочий орган.

11.28. Циклон та розвантажувач повинні мати люк для огляду і очищення, який закривається герметично. Доступ до люка повинен бути зручним і безпечним.

11.29. Дробарки повинні мати збалансований робочий диск, надійно закріплені ножі, молотки, протиризальні пластини, мати кришки камери подрібнення, захисні кожухи на передачах.

11.30. Дробарки, які використовуються для подрібнення фуражного зерна, слід забезпечити вибухорозрядними пристроями, приєднаними до трубопроводів і виведеними за межі приміщень.

11.31. Встановлення, реєстрація, технічний огляд та експлуатація запарників, варильних котлів, які працюють під тиском, повинні здійснюватися відповідно до чинних нормативно-правових актів та експлуатаційної документації.

11.32. Для обслуговування верхньої частини запарників і варильних котлів слід влаштовувати драбини та площадки з поручнями.

11.33. Для запобігання опікам працівників паром і гарячою водою, які викидаються з відповідної труби, вільний кінець її повинен відводитися в безпечне місце.

11.34. Автоклави слід забезпечувати приладами для автоматичного записування температури і тиску робочого середовища. Прилади встановлюють в кабіні оператора або в іншому місці поблизу пультів і органів керування, щоб забезпечувався постійний нагляд за їх роботою та показаннями.

Парові та водогрійні котли, теплогенератори

11.35. Установлення, реєстрація, технічний огляд та експлуатація котлів з температурою води не вище 115 град. С та парових котлів з тиском пари не вище 0,07 МПа повинні здійснюватися відповідно до вимог Правил безпеки систем газопостачання України, затверджених наказом Держнаглядохоронпраці України від 01.10.97 N 254 (з0318-98), зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 15.05.98 за N 318/2758 (ДНАОП 0.00-1.20-98) (якщо котли працюють на газовому паливі), експлуатаційної документації та Правил.

11.36. Електроводонагрівники та інші водонагрівні пристрої закритого виконання повинні мати арматуру, яка забезпечує розбір гарячої води шляхом витіснення її холодною.

11.37. Не допускається встановлення вентилів та інших запірних пристроїв на трубі, яка відводить гарячу воду.

11.38. Електроводонагрівники слід забезпечувати засобами контролю і захисту від підвищеного тиску і перегріву та приєднувати до водопроводу тільки через діелектричну вставку.

11.39. Теплогенератори повинні мати автоматичне і ручне керування та запобіжні клапани для гасіння вибухової хвилі. Розміщення клапанів повинно гарантувати безпеку працівників. Усмоктувальний повітропровід повинен мати захисну сітку.

11.40. Трубопроводи рідкого палива повинні під'єднуватися до пальників через пристрої, які захищають трубопроводи від можливої вібрації.

11.41. Температура повітря, яке подається теплогенераторами в приміщення для утримання худоби, не повинна перевищувати 70 град. С.

Машини і обладнання для роздавання кормів

11.42. Мобільний кормороздавач повинен відповідати вимогам експлуатаційної документації та мати:
страхувальний ланцюг;
захисні кожухи;
пристрій для жорсткої фіксації карданного вала в транспортному положенні;
ручний привод гальм із фіксацією важеля.

11.43. Мобільні кормороздавачі, які агрегатуються з тракторами, повинні бути забезпечені зчіпними пристроями, які виключають участь в агрегатуванні допоміжного працівника.

11.44. Стационарні механізовані кормороздавачі, розташовані в середині годівниць, повинні забезпечувати очищення годівниць від залишків кормів.

11.45. Конструкція натяжного пристрою шайбового транспортера доїльних установок повинна забезпечувати його легке і вільне регулювання.

11.46. Кожух шайбового кормороздавача всередині повинен бути покритий звукопоглинаючим матеріалом.

11.47. Висота розміщення завантажувальних горловин стаціонарних кормороздавачів від підлоги повинна забезпечувати стикування завантажувачів із роздавачем. Зазор по висоті не повинен перевищувати 0,1 м.

11.48. Лінії роздачі кормів, які включаються із загального пульта керування і розміщуються у віддаленій точці поля зору працівника, а також ті, що обслуговуються двома та більше працівниками, повинні бути обладнані передпусковою сигналізацією.

11.49. Для зручності очищення і безпечності обслуговування трос-шайбових, шнекових, спірально-пружинних роздавачів їх конструкція повинна дозволити реверсування робочих органів під час їх забивання матеріалом.

11.50. Огородження приводних і натяжних барабанів стрічкових транспортерів повинні бути заблоковані з приводом так, щоб під час їх знімання або неправильного встановлення транспортер автоматично відключався.

Доїльні установки і обладнання для первинної обробки молока

11.51. Монтаж і експлуатацію електроприводів доїльних установок і обладнання первинної обробки молока необхідно проводити відповідно до ДНАОП 0.00-1.21-98 (з0093-98), "Правил устроюства електроустановок" (ПУЭ), затверджених Міненерго СРСР 04.07.84 та експлуатаційної документації. { Пункт 11.51 із змінами, внесеними згідно з Наказом Державного комітету України з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду N 254 (з1299-07) від 06.11.2007 }

11.52. Основне технологічне обладнання для доїння та первинної обробки молока повинно бути пофарбоване у світлі кольори.

11.53. Огородження муфти вакуумної установки повинне бути відкидним та зручним і безпечним під час повертання муфти перед пуском в умовах зимової експлуатації.

11.54. У вакуумній системі, безпосередньо за вакуумним насосом, повинна бути встановлена ізоляційна вставка (гумовий або поліетиленовий шланг) довжиною не менше 1 м.

11.55. Роздавачі-дозатори доїльних установок повинні виключати виділення пилу з корму, який видається, і бути зручними для очищення. Трубопроводи для подавання сипучих кормів повинні бути надійно герметизовані, щоб не допускати виділення пилу в приміщення.

11.56. Прямок для встановлення молочного насоса доїльних установок повинен бути огорожений перилами висотою не менше 1 м.

11.57. Ділянки молокопроводу, які обладнані системою автоматичного підймання, у піднятому положенні повинні розміщуватися на такій висоті, яка би забезпечувала вільний проїзд кормороздавачів та інших машин.

11.58. Вузли і деталі доїльних установок та молочного обладнання, які вимагають періодичного очищення і миття із застосуванням ручної праці, повинні забезпечувати їх легке

розбирання і збирання, бути доступними для миття і чищення та не мати гострих країв і задирок.

11.59. Резервуари-охолоджувачі молока повинні бути забезпечені пристроями для механічного миття із застосуванням дезінфікуючих розчинів.

11.60. Привод мішалки резервуара-охолоджувача молока повинен бути заблокований з кришкою люка для його виключення під час відкривання останнього.

11.61. Флягопропарювачі необхідно обладнувати витяжним кожухом-відсмоктувачем або зонтом.

11.62. Подача води або пари повинна здійснюватися тільки при наявності фляг на дерев'яних прокладках і включеній вентиляції.

11.63. Пускові педалі флягопропарювачів слід огорожувати, щоб запобігти спрацьовуванню під час випадкового падіння на них будь-яких предметів.

11.64. Центрифужні очисники молока повинні експлуатуватися тільки із справним гальмом. Застосування нештатних засобів гальмування не допускається.

11.65. Не дозволяється використовувати сепаратори при наявності сторонніх шумів, підвищеній вібрації та з розбалансованим барабаном.

Обладнання для напування ВРХ

11.66. Водороздавачі та пересувні автонапувалки повинні бути обладнані підставками, які підкладаються під сніці, коли їх від'єднують від трактора.

11.67. Під колеса пересувних автонапувалок під час їх установлення для напування тварин слід підкладати башмаки, а сніці встановлювати на підставки.

11.68. Колодязі з механічним підійманням води повинні бути постійно закриті кришками. Під час підіймання води з колодязя живим тяглом або вручну кришки знімають. Колодязі при будь-яких способах підіймання повинні бути огорожені.

11.69. На відкритих місцях узимку колодязі з навітряного боку захищають вітрозахисним щитом. Лід навколо них слід сколювати, а територію посипати піском.

Машини і обладнання для видалення гною

11.70. Монтаж і експлуатацію машин, механізмів і обладнання необхідно проводити відповідно до вимог експлуатаційної документації.

11.71. Для пуску і зупинки транспортера для видалення гною або дельта-скрепера потрібно у протилежних кінцях приміщення встановити дистанційне керування з дублюючими кнопками.

11.72. Приводний редуктор з електродвигуном повинен бути встановлений на бетонній основі. Електропроводку до електродвигуна потрібно прокладати в металевій трубі. Корпус електродвигуна і труба повинні бути заземлені відповідно до ПУЕ.

11.73. Електрична апаратура, що встановлена на відкритій

площадці, повинна бути надійно захищена від опадів.

11.74. Для контролю за тиском повітря, що подається по трубопроводу, перед накопичувачем гною на висоті 1,5 м слід встановлювати манометр, шкала якого повинна мати червону риску на поділці, яка відповідає робочому тиску.

11.75. Приймальна лійка гноєнакопичувача повинна мати захисну решітку, що виключає потрапляння в нього довговолокнистих часток і сторонніх предметів. Експлуатація пневмоустановки без решітки не дозволяється.

11.76. Гноєнакопичувач повинен бути покритий усередині та зовні антикорозійним матеріалом.

11.77. Шибєрні засувки каналів гноєвидалення повинні мати пристрої автоматичного дистанційного керування з дублюючим ручним керуванням.

Обладнання для вантаження і транспортування ВРХ

11.78. Пересувні естакади, трапи для вантаження ВРХ повинні мати регулювання підлоги за висотою і бокові огороження за шириною кузова транспортного засобу.

Кут підйому трапа, естакади не повинен перевищувати 12 град. Робоча зона працівників повинна бути відгороджена від зони руху тварин.

11.79. Скотовози слід обладнувати причальним демпфером і сигнальним пристроєм, які забезпечують безпеку причалювання до естакади, пристроєм для перекриття щілини між підлогою скотовоза і естакадою, а при наявності дверей-трапа – між підлогою і трапом.

11.80. Двері-трап скотовоза повинні бути забезпечені пристроєм, який полегшує їх відкривання та підйом під час закривання. Зусилля не повинно перевищувати 150 Н.

11.81. Борти автомобілів та причепів повинні мати висоту не менше 1,8 м і обмежувач зверху, який запобігає вискакуванню тварин із кузова.

12. ВИМОГИ ДО РОЗМІЩЕННЯ ВИРОБНИЧОГО ОБЛАДНАННЯ І ОРГАНІЗАЦІЇ РОБОЧИХ МІСЦЬ

12.1. Улаштування і розміщення обладнання повинні відповідати вимогам державних стандартів "Оборудование производственное. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.049-80), "Оборудование производственное. Общие требования безопасности к рабочим местам" (ГОСТ 12.2.061-81, СТ СЭВ 2695-80), будівельних норм і правил "Технологическое оборудование и технологические трубопроводы" (СНИП 3.05.05-84), правил і норм, затверджених в установленому порядку, експлуатаційної документації заводів-виготівників та Правил.

12.2. Робочі місця потрібно забезпечити операційними картами, інструкціями з охорони праці та застережними написами.

12.3. Розміщення виробничого обладнання у приміщеннях і на робочих місцях здійснюється з урахуванням вимог ергономіки. Ергономічні вимоги повинні відповідати вимогам державних стандартів "Рабочее место при выполнении работ сидя. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.032-78) та "Рабочее место при выполнении работ стоя. Общие эргономические требования" (ГОСТ 12.2.033-84).

12.4. Розташування обладнання, нагрівальних приладів і трубопроводів, вакуумних та молочних ліній, систем опалення і вентиляції повинне забезпечувати можливість їх дезінфекції та очищення без небезпеки травмування під час виконання цих операцій.

12.5. Випускні труби двигунів внутрішнього згорання доїльних установок не повинні бути направлені на легкозаймисті поверхні конструкцій або складські матеріали.

12.6. Ширина проходів для ремонту і огляду обладнання повинна бути не менше 0,8 м.

12.7. При розміщенні обладнання слід забезпечити зручність обслуговування і безпеку евакуації працівників у аварійних ситуаціях.

12.8. Пульти керування стаціонарними машинами і технологічними лініями повинні розміщуватися так, щоб органи керування знаходилися у зручному та безпечному місці, а оператор біля пульта міг спостерігати за ходом технологічного процесу.

12.9. Центральні пульти управління технологічними процесами повинні розміщуватися в окремих приміщеннях.

12.10. Пускові пристрої стаціонарних машин повинні мати чіткі написи, які вказують:

місце розміщення загального вимикача;

вид і номер керованої машини.

Написи наносять на кришки магнітних пускатів або на окремі таблички над ними.

12.11. Обладнання, що обслуговується кількома працівниками, з метою попередження про його запуск устатковують звуковою та світловою сигналізаціями. Світлова сигналізація технологічних ліній (включити/виключити, відкрити/закрити) повинна розрізнятися за кольором. Засоби звукової сигналізації встановлюються на пультах керування відповідно до державного стандарту "Система "человек - машина". Сигнализаторы звука неречевых сообщений. Общие эргономические требования" (ГОСТ 21786-76).

12.12. Попереджувальна сигналізація повинна бути заблокована із системою пуску машин так, щоб тривалість передпускового сигналу (звукового чи світлового) становила 5-15 секунд, після чого сигналізація має автоматично відключатися.

12.13. Великогабаритні машини, під час обслуговування яких оператор переміщується, а також конвеєри (транспортери) та рольганги, які мають довжину понад 10 м, повинні мати аварійні кнопки "Стоп". Кількість аварійних кнопок має бути такою, щоб відстань між ними була не більше 10 м і був забезпечений вільний доступ до них з будь-якого місця знаходження працівників.

12.14. При розміщенні обладнання в суміжних приміщеннях аварійні кнопки "Стоп" повинні бути у кожному приміщенні.

12.15. Комунікації виробничого обладнання повинні бути виконані та розміщені з таким розрахунком, щоб унеможливити травмування працівників.

12.16. Відстань між огорожами стаціонарних машин і конструкційними елементами будівель (стіни, колони тощо), а також ширина постійних проходів, вільних від обладнання та комунікацій, повинна відповідати нормам технологічного проектування.

12.17. Виробниче обладнання з кількома приводними двигунами слід обладнувати пристроями одночасної зупинки приводів.

12.18. Стационарні транспортери, розміщені нижче рівня підлоги, в усіх місцях, де обслуговуючий персонал може їх перетинати, повинні мати міцні перекриття, які витримують сумарне навантаження до 1500 Н (середня вага людини і вантажу, який вона може нести згідно з граничними нормами підймання та переміщення вантажів).

12.19. Приміщення, в яких розташовані робочі місця для приготування робочих розчинів пестицидів або встановлені машинні агрегати та лінії, під час роботи яких можливе виділення у приміщення пилу чи газу, повинні обладнуватися витяжною вентиляцією.

12.20. На робочому місці в приміщенні для приготування м'яких і дезінфікуючих розчинів повинні бути вивішені: операційні карти з приготування дезінфікуючих розчинів, інструкції з безпечного виконання робіт і попереджувальні написи.

12.21. На робочих місцях, де за умов технологічного процесу підлога постійно мокра або холодна, встановлюють стійкі підніжні решітки, виготовлені з матеріалів, які виключають ковзання і легко піддаються санітарній обробці.

12.22. Пневматичні системи, які забезпечують пневмотранспорт і вентиляцію зони пиловидалення, повинні бути герметичні в місцях з'єднань.

12.23. Електроприводи та електрообладнання стаціонарних установок потрібно встановлювати та експлуатувати відповідно до ПУЗ та ДНАОП 0.00-1.21-98 (з0093-98).

12.24. Додаткове змінне обладнання, інструмент та інвентар повинні бути розміщені у спеціально відведеному місці виробничого приміщення таким чином, щоб не захащувати проходи для людей і підступи до машин.

12.25. Роботи на приставних драбинах допускається проводити на висоті не більше 5 м. Драбини повинні мати гострі металеві наконечники при установленні на ґрунт, або гумові башмаки - на твердішу основу. Допустимий кут нахилу драбини відносно до вертикальної площини має бути не менше 30 град.

13. ВИМОГИ БЕЗПЕКИ ДО ВИРОБНИЧИХ ПРОЦЕСІВ

13.1. Загальні вимоги безпеки до виробничих процесів

13.1.1. Безпека процесів, пов'язаних з виробництвом продукції тваринництва, повинна відповідати вимогам державних стандартів, технологічної та експлуатаційної документації, інструкцій з вимог безпеки до технологічних процесів.

13.1.2. Мікроклімат виробничого середовища не повинен чинити несприятливого впливу на працівників. У виробничих та допоміжних приміщеннях мікроклімат повинен відповідати ВНТП-СТіП-46-1.94. У виробничих приміщеннях, де неможливо встановити допустимі нормативні показники мікроклімату через технологічні вимоги до виробничого процесу, повинен бути забезпечений колективний або індивідуальний захист працівників.

13.1.3. Санітарно-гігієнічні параметри умов праці на робочих місцях повинні відповідати Державним санітарним нормам виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку, затвердженим постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.99 за N 37

(va037282-99) (ДСН 3.3.6.037-99), Державним санітарним нормам виробничої загальної та локальної вібрації, затвердженим постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.99 за N 39 (va039282-99) (ДСН 3.3.6.039-99), та СНІП II-4-79.

13.1.4. Небезпечні місця та зони на фермах (комплексах) необхідно позначати попереджувальними знаками згідно з ГОСТ 12.4.026-71. Знаки безпеки повинні бути розміщені на видному місці.

13.1.5. Сигнальні пристрої, які попереджують про небезпеку, розміщують таким чином, щоб сигнали були помітними або добре прослуховувались під час виконання виробничого процесу.

13.1.6. Над стійлами агресивних тварин слід вивішувати попереджувальні знаки відповідно до ГОСТ 12.4.026-71 з пояснювальним написом типу "Обережно! Корова б'ється" тощо.

13.1.7. Поводження з тваринами має бути спокійним, упевненим, але не грубим.

13.1.8. Працівники, які мають незначні рани, садна, захворювання шкіри допускаються до роботи лише з дозволу медичного працівника і за умови виконання ними необхідних захисних заходів.

13.2. Приготування кормів

Подрібнення кормів

13.2.1. Дробарки, вальцеві верстати, жорна та інші подрібнювачі встановлюються на фундаментах відповідно до експлуатаційної документації на обладнання. При використанні цих машин у складі комплексу обладнання комбікормового або кормоприготувального цеху їхнє місце і спосіб установки визначаються проектом.

13.2.2. Під час підготовки до роботи подрібнювачів необхідно перевірити балансування робочого органу, кріплення ножів, молотків і протиризальних пластин, справність і надійність кріплення кришки дробильної камери, наявність захисних огорожень на передачах та рухомих частинах машин.

13.2.3. Під час підготовки до роботи живильників та подрібнювачів слід перевірити кріплення болтових з'єднань, натягнення ременів і ланцюгів. Рухомі та нерухомі ножі подрібнювачів повинні бути закріплені болтами з контргайками, а зазори між ними - відповідати значенням, вказаним у паспорті машини.

13.2.4. Перед пуском подрібнювача потрібно впевнитися у відсутності сторонніх предметів усередині нього і на живильниках.

13.2.5. Подача продуктів у подрібнювач здійснюється тільки після виходу його ротора у робочий режим.

Продукт необхідно подавати в машину рівномірно, використовуючи для цього спеціальні дерев'яні проштовхувачі з ручкою довжиною не менше 1 м.

13.2.6. Під час завантаження подрібнювачів необхідно слідкувати, щоб у них не потрапляли сторонні предмети і змерзлі грудки технологічного продукту.

13.2.7. Очищати від забивання робочі органи потрібно тільки при виключеному і повністю зупиненому обладнанні з ужиттям заходів, які запобігають його випадковому пуску (знімання приводних пасів, відключення муфти, навішування на пусковий пристрій попереджувальної таблички "Не вмикати!" тощо).

13.2.8. Робочі місця та приміщення, де встановлені подрібнювачі, необхідно щоденно прибирати від пилу і бруду.